

опозиције, а то важи и за Устав државе СХС од 1921. који је био заједничко дело регента Александра Карађорђевића и Уставотворне скупштине, једна врста њиховог компромиса, мада је регент Александар био одлучујући уставни чинилац и пресудно утицао на доношење тог првог устава.

Устав као израз народне суверености (народни устав) је тековина револуције која је увела народ на историјску позорницу. Тај принцип је дело Француске револуције која је прогласила да је народ суверен, да њему припада највиша власт. Пошто сувереност припада народу а доношење устава је израз те суверености, постоје и различити начини како да народ може да оствари то своје право на доношење устава. Један начин би био путем непосредне демократије и то би било непосредно одлучивање грађана о прихватању устава на скупштини свих грађана. То је случај са тзв. *Landsgemeinde* у швајцарским кантонима које грађани непосредно усвајају на својим скупштинама или са колонијалним статутима америчких државица који се такође усвајају на скупштинама свих грађана. Други начин усвајања устава од стране грађана је путем референдума. Референдум је први пут примењен код доношења Устава САД-е, у случају две државе: Масачусетс и Њу Хемпшајер, мада је он ту комбинован и с улогом уставотворне скупштине која је образована са задатком да припреми текст устава о коме су се грађани непосредно изјашњавали. Идеја и пракса референдума је прихваћена и у Француској приликом доношења њеног Устава од 1793. а Швајцарска је традиционално привржена референдуму путем кога се усваја како савезни устав, тако и устави већине кантона.

3. Монархијски и републикански устав

Ови устав